

Otvoreno pismo predsjedniku Vlade RH

Zagreb, 7. prosinca 2012. – Sindikalne središnjice - **SSSH**, MHS, HUS i URSH uputile su predsjedniku Vlade **Zoranu Milanoviću** otvoreno pismo povodom Zakona o uskrati isplate pojedinih materijalnih prava zaposlenima u javnim službama, koje prenosimo u cijelosti:

S obzirom na nepostojanje socijalnog dijaloga, čini se da jedinu komunikaciju s Vladom RH i Vama osobno možemo ostvariti putem medija, pa Vam se tako i obraćamo.

Tražimo da Vlada RH odustane od namjere da zakonodavnim nasiljem potire institute kolektivnog pregovaranja i socijalnog dijaloga. Stoga tražimo da u saborsku proceduru ne uputi Zakon o uskrati isplate pojedinih materijalnih prava zaposlenima u javnim službama čiji je Nacrt prijedloga utvrdila na jučerašnjoj sjednici, iz sljedećih razloga:

Prvo, namjeru o usvajanju ovoga Zakona Vlada RH je, temeljem Zakona o radu i Sporazuma o osnivanju GSV-a, bila dužna prethodno staviti na dnevni red sjednice GSV-a (a prije toga i na njegova stručna radna tijela).

Drugo, Zakon je direktan udar na slobodu kolektivnog pregovaranja i suspendira materijalna prava radnika u važećim kolektivnim ugovorima. Ako je zakonom moguće suspendirati sklopljeni kolektivni ugovor onda više ne postoji niti jedan razlog za sklapanje novih, te bi to bila konačna destrukcija sustava kolektivnog pregovaranja.

Treće, time je Zakon udar na demokraciju u dijelu socijalnog života, jer se volja građana, kao radnika, na sindikalno organiziranje, a time i pravo na borbu za svoja prava, poništava dekretom.

Četvrto, ovo je već treći zakon kojim Vlada mijenja Zakon o radu, ovaj put suspenzijom odredbe članka 7. stavka 3. odnosno, prevedeno na radnicima razumljivi jezik, za radnike u javnim službama ukida pravilo primjene najpovoljnijeg prava!

Peto, ustavnu osnovu za Zakon Vlada nalazi u odredbi članka 2. stavka 4., a u vezi s člankom 55. Ustava Republike Hrvatske (!?) (NN broj 85/2010 - pročišćeni tekst), a ustavnu osnovu protiv Zakona mi nalazimo u odredbama članaka 3., 5., 16. i 56!

Šesto, sve prethodno rečeno vodi daljnjoj pravnoj nesigurnosti i zasigurno nije poticaj investiranju u Hrvatsku!

Sedmo, ako Vlada ne zaustavi Zakon, on će se pridružiti onima koje već osporavamo na domaćim, europskim i međunarodnim institucijama, tijelima i organizacijama. Podsjećamo da je plaćanje troškova po izgubljenim parnicama prethodne vlade koštalo puno više nego poštivanje potpisanih kolektivnih ugovora, za što značajne „zasluge“ pripadaju i koalicijskoj Vladi 2000.-2003.!

Osmo, ovakva odluka izravno je suprotna temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada 98. i 87. koje pripadaju konvencijama iz korpusa ljudskih prava, čime RH dovodi sebe u pitanje kao civilizirana zemlja europskoga socijalnog kruga.

I konačno, već je svima jasno da Vladi za krpanje rupa u Proračunu ponestaje vremena, ali to je njen propust: potrošila ga je smišljajući načine kako da „zaskoči“ sindikate (izmjena ZOR-a u dijelu produžene primjene kolektivnih ugovora i to drugim zakonom, poticanje podjela na sindikalnoj sceni i usvajanje destruktivnog tzv. Zakona o reprezentativnosti..., upućivanje poruka sindikatima iz raznih dijelova svijeta u cilju pridobivanja hrvatske javnosti...) samo nije učinila ono što je trebala: nije odmah sjela sa sindikatima za pregovarački stol i otvorila karte. Na ovakvo se „nasilje“ uzvraća „nasiljem“! Ako i dalje mislite vladati nad ljudima a ne za ljude, ako i dalje mislite „lomiti“ sindikate a ne voditi dijalog, vjerojatno ćemo se sresti na ulicama, ali tada nema mjesta dijalogu!